

(గత సంచిక తరువాయి)

“బాబాయ్...బాబాయ్...” అన్నాడు రిషీ లోపలికి నడుస్తూ.

మధ్యలో ఒకడు అడ్డంగా వచ్చి నిల్చున్నాడు. మీసాలు పెంచి, అచ్చం మార్స్ రౌడీలా ఉన్నాడు.

“తూ భీ ఎర్త్ సే ఆయా క్యా...చస్తావ్...పో పో!” అన్నాడు గద్దిస్తూ.

“వో చాహియే...” అన్నాడు రిషీ.

చుట్టూ అందరూ నవ్వారు.

“వో హమ్ కో భీ చాహియే రే...డబ్బులు, మనీ ఎవడిస్తాడు?” అన్నాడు వాడు.

రిషీకేం అర్థం కాలేదు. “బాబాయ్...బాబాయ్...ఏంటిది, ఏమైంది?” అన్నాడు రిషీ.

మెల్లగా మూలిగాడు మల్లి.

“బాబాయ్... ఏం చేసాడో...హమ్ బోలేగా. ఇక్కడ వచ్చాడు, మాతో పుల్గా గ్యాంబ్లింగ్ ఆడి, చీట్ చెయ్యబోయాడు...నహీ చోడేంగే...” అన్నాడు కోపంగా వేలు చూపిస్తూ.

“నేనేం చీట్ చెయ్యలేదురా...వీళ్ళే ఎర్త్ నుండి వచ్చానంటే, గేమ్ మార్చేసి నామీదేస్తున్నారు.” నీరసంగా అన్నాడు మల్లి.

“కిత్నా, కిత్నా పైసా దేనా హై?” అన్నాడు రిషీ పర్స్ తీస్తూ.

“హజార్ కాయిన్స్...సంఝా...తౌసండ్ కాయిన్స్...”

అప్పుడర్థమైంది రిషీకి తన పర్స్ ఇక్కడ పనికి రాదని.

విశా వైపు చూశాడు. తన మొహం అంతా చెమట. రస్కె అయోమయంగా చూస్తున్నాడు.

“నేను ఇప్పుడు కొన్ని కాయిన్స్ తీస్తాను. లేటర్, మిగిలినవి.” అంది విశా వాళ్ళతో.

“అప్పా సైంటిస్ట్ కీ బేటీ హై...కర్ దేగీ...జానేదో.” అన్నాడో ముసలి గూండా.

వాడు తలూపాడు. తన అకౌంట్ నుండి 100 కాయిన్స్ పే చేసింది.

రిషీ వెళ్లి మెల్లగా మల్లిని లేపి బైటికి నడుస్తున్నాడు.

“రేయ్...నీకు ఎర్త్ మీదే వార్నింగ్ ఇచ్చాడు మా బాస్...అయినా వినకుండా వచ్చారు. వెనక్కి వెళ్ళే ఛాన్స్ లేదు.” అన్నాడు వెనక నుండి. రిషీ గిరుక్కున తిరిగి చూసినా ఎవడన్నాడో తెలీలేదు.

రస్క్, విశా హడావిడి పెట్టారు తనని బైటికి నడిపిస్తూ.

అప్పుడే వచ్చిన కాప్స్ కి సర్ది చెప్పి పంపించేశాడు మల్లి. కంప్లైంట్ ఇస్తే వాళ్ళు మళ్ళీ ఈ ఫ్యామిలీనేంచేస్తారోనని భయమేసి.

కార్లో కూర్చోని దార్లో ఒక కెఫేలో ఆగారు వాళ్ళ నలుగురూ. అక్కడ సెటిలయ్యాక అరిచినట్టు అడిగాడు రస్క్ - “కొంచెముంటే పైకి పోయే వాడివంకుల్! అయినా మార్స్ మొత్తం భయపడే రౌడీలూ, మాఫియా గ్యాంగు మెంబర్లూ, డ్రగ్ పెడ్లర్స్ వచ్చే ఆ క్లబ్బుకెందుకెళ్ళావ్?” అన్నాడు.

“మీరెళ్ళాక నాకు బోర్ గా అనిపించింది. మనకు తెలిసిన విద్య నలుగురితో పంచుకోవాలని దార్లో అడిగితే, ఇక్కడికెళ్ళమన్నారు. నాకేం తెలుసు, ఎదవలందరూ ఇక్కడే జేరతారనీ...”

“ఇతనితో ఇన్నాళ్ళూ ఎర్త్ మీద ఎలా ఉన్నారు బాసూ...పైగా పక్కనే పెట్టుకుని పుడ్డా, బెడ్డా అన్నీ అరేంజ్ చేశారు. మీ డాడీ మామూలు గ్రేట్ కాదు.” అన్నాడు రస్క్.

రిషీ ఆపుకోలేక అడిగాడు విశాని “సారీ, నీకు ట్రబులిచ్చాను. మనీ కూడా నువ్వే కట్టావ్. ఎంత ఆ కాయిన్స్ వాల్యూ?” అన్నాడు. విశా అతని చెయ్యి మీద చెయ్యేసింది.

“పర్లేదు చెప్పు.” అన్నాడు.

“థౌసండ్ మార్స్ కాయిన్లంటే దాదాపు కోటి రూపీస్ బాసూ.” అన్నాడు రస్క్ పెద్దగా.

నోరు తెరిచారు రిషీ, మల్లి ఇద్దరూ.

“అంత నా దగ్గర లేవు రిషీ!” అంది విశా బాధగా.

“బాబాయ్, ఇంతింత గ్యాంబ్లింగ్ లో ఎందుకు పెట్టావసలు?”

“నిజంగా చెప్తున్నారా, నాకసలు వాటి వాల్యూనే తెలీదు. జనరల్ గా ఆ టేబుల్ దగ్గర ఎంత కాడతారు అనడిగా...హండ్రెడ్ కాయిన్లన్నారు. వాళ్ళే ఇచ్చారు తెచ్చి నేనింకా అడగకుండానే...అలా వస్తూ...పోతూ ఉంటే, నేనే రెండు వేల కాయిన్స్ గెలిచాను. తర్వాత ఎవడో అరవడం మొదలుపెట్టాడు, “ఎర్త్ నుంచి వచ్చి ఇక్కడ గెలుస్తున్నాడీదు.” అని. టెన్షన్ స్టార్లయ్యింది. అందరూ టార్గెట్ చేసి నన్ను ఓడించారు. చివరికి నేనింక ఆపేస్తానంటే, ఒకడొచ్చి నెట్టాడు. ఆట మానేసి, నా మీద పడ్డారందరూ...” అన్నాడు.

“సార్, మీరు సరదాగా బైటికొచ్చి మార్స్ ‘శరవణ భవన్’ లో మసాలా దోశ తిని ఇంటికెళ్లక, హవాలా గ్యాంగ్ చేతిలో తన్నులు తిని వెళ్తున్నారు. బై గాడ్స్ గ్రేస్! మేము ఆ స్క్వీన్ లో చూశాం కాబట్టి సరిపోయింది.” అన్నాడు రస్క్.

“వెయిట్, వెయిట్...అసలు ఇలాంటివి నేనెప్పుడూ లైవ్ స్ట్రీం చెయ్యడం చూడలేదు చిన్నప్పటి నుండి. ఫస్ట్ టైం ఇలా. అదీ నేను ఆన్లైన్లో, లైవ్ చెక్ చేసాను కానీ ఈ ఫీడ్ ఎక్కడా రాలేదు. చివరికి పోలీసులకి మనం చెప్పే కానీ తెలీలేదు. ఇదంతా మనల్ని బెదిరించడానికి ఎవరో మనకి మాత్రమే కనపడేట్టు ప్లాన్ చేశారు.” అంది.

“క్లబ్బులో వాడెవడో నీకు వార్నింగ్ ఇచ్చారన్నాడు. ఎర్త్ మీద ఎమ్మన్నా అయ్యిందా?” అడిగాడు రస్కె అనుమానంగా. రిషీ తన మీద జరిగిన అటాక్ గురించి చెప్పాడు.

విశా మొహంలో భయం కనపడుతోంది. అందరూ కాసేపు సైలెంట్ గా ఉన్నారు.

“ఇక్కడ నువ్వంటే ఎవడికో ఇష్టం లేదు బాసూ.” అన్నాడు రస్కె అటూ ఇటూ చూస్తూ.

20

ఆ టెన్షన్లో అక్కడే కాసేపు కూర్చుండిపోయారు నలుగురూ. రస్కె వెళ్ళి నలుగురికీ కాఫీ తెచ్చాడు.

వాళ్ళు నలుగురూ మాట్లాడుతున్నప్పుడే రస్కె కి డోర్ వైపు చూసి హడావిడిగా

“మనం అర్జంట్ గా ఇక్కడుంచి వెళ్ళి పోతే బెటర్! వెనక్కి చూడొద్దు, ‘ఎందుకు?’ అని అడగొద్దు ప్లీజ్.” అని లేవబోయాడు.

మల్లి క్యాజువల్ గా వెనక్కి తిరిగి చూసి “ఏ ఎవడొస్తున్నాడు?” అన్నాడు.

రస్కె కి తనని పీక నొక్కి చంపెయ్యాలన్నంత కోపం వచ్చింది. కష్టం మీద ఆపుకున్నాడు. అంతలోనే అనుకున్నదంతా అయ్యింది.

ఒకతను హడావిడిగా వాళ్ళ వైపు వస్తున్నాడు. అతని ఫీచర్స్ రఫ్ గా ఉన్నాయి కానీ డ్రస్ మాత్రం ప్రొఫెషనల్ గా ఉంది. విశా చైర్ వెనకగా వచ్చి తన భుజం పట్టుకుని ఊపేస్తూ అన్నాడు

“దిస్ ఈస్ టూ మచ్ రా! నువ్వు ఎర్త్ నుండి వచ్చానని కనీసం చెప్పలేదు?” అన్నాడు.

విశా షాక్ తో లేచి నిలబడి అతణ్ణి చూస్తోంది. ఎవరో రిషీకి అర్థం కాలేదు.

ఈ నిమిషం తర్వాత “కొంచెం బిజీగా ఉన్నా, జాబ్ అదీ, అందుకే...” అంది ఇబ్బందిగా.

“నన్ను అవాయిడ్ చేస్తున్నావా!” అన్నాడతను విశాని హాగ్ చేసోకొవాలని త్రై చేస్తూ.

విశా అతణ్ణి మెల్లగా నెట్టేస్తూ “దిస్ ఈస్ రిషీ, రిషీ మీట్ ధనా!” అంది ఇద్దరినీ చూపిస్తూ.

“హా య్ రిషీ! విన్నా నీ గురించి. ‘ఎర్త్ నుండి ఎగురుకుంటూ వచ్చిన గ్రూమ్’” అంటూ పక్షిలా చేతులూపుతూ ఇమిటేట్ చేశాడు నవ్వుతూ.

రిషీకి చిర్రెత్తుకొచ్చింది. “హలో, బాస్! హూ ఆర్...”

“కట్ ఇట్ బ్రో, ఆపెయ్. అక్కడితో ఆపెయ్, నా గురించి ఎంత తక్కువ తెలుసుకుంటే అంత మంచిది నీకు.” అన్నాడు గట్టిగా.

రస్క్ హెల్ప్ చెయ్యాలని చూస్తూ “బావా...ప్లీజ్...” అనబోయేంతలో.

“నువ్వాపరా...డబుల్ క్రాసింగ్ ఏజెంట్! నువ్వైనా చెప్పచ్చుగా ఇది దిగిందని ఎర్త్ నుండి.” అన్నాడు ధనా తిడుతున్నట్టు. నోరు మూసుకున్నాడు రస్క్.

“బేబీ, లే, ఓ సారి నీతో ప్రైవేట్ గా మాట్లాడాలి. ఇక్కడ కాదు. నాకో స్పెషల్ లౌంజ్ ఉంది బ్యాక్ సైడ్...లెట్స్ గో!” అంటూ తనని చెయ్యి పట్టుకొని లాక్కెళ్ళబోయాడు.

విశా ఏడవటం మొదలుపెట్టింది. రిషీ వాళ్ళకెదురుగా వచ్చి ధనా చెస్ట్ ని పుష్ చేస్తూ, విశా చేతిని లాక్కున్నాడు.

ఒక్క క్షణం ఆగి ధనా కోపంతో రిషీ కాలర్ పట్టుకోని మొహం మీద కొట్టబోయాడు.

“ఆగండి!” అరిచింది విశా కళ్ళు మూసుకోని. ఇద్దరూ ఆగిపోయారు దూరంగా జరిగి.

“బేబ్స్, జస్ట్ టైం ఫర్ అస్ టు టాక్. దానికి ఇంత సీనా, వీడేదో హీరోలా...” అన్నాడు ధనా.

“రిషీ, ఇట్స్ ఓకే, ఐ నో ధనా! ఒక టెన్ మినిట్స్ లో వచ్చేస్తాను. ఇట్ విల్ బీ ఫైన్.” అంది విశా.

రిషీ కళ్లతో ‘వద్దు’ అని చెప్తున్నా, పర్లేదన్నట్టు చెయ్యి చూపిస్తూ ధనాతో బైటికెళ్లి పోయింది తను.

రిషీకంతా అయోమయంగా ఉంది. తన కోపం ఇంకా తగ్గలేదు. బుర్రలో వందల ప్రశ్నలు!

“అసలేం జరుగుతోందిరా ఇక్కడ?! ఎవరన్నా చెప్పి చస్తారా?” అరిచాడు మల్లి. ఇద్దరూ రస్క్ వైపు చూశారు. ఇబ్బందిగా మొహం పెట్టాడు రస్క్, ‘చెప్పక తప్పదా?’ అని.

“బాసూ, నేనూ, విశా నీతో ఈ విషయం చెప్పకుండా దాచిపెట్టాం. ధనా గాడు. మా ఇద్దరికీ కామన్ ఫ్రెండ్ వాడు. కాలేజ్ లో వాడు వేరే బ్యాచ్ తో కలిసి డ్రగ్స్ కి అలవాటు పడి తేడాగా తయారయ్యాడు. సడెన్ గా లాస్ట్ ఇయర్ వచ్చి విశాకి ప్రపోజ్ చేశాడు. తను షాక్ తింది. తిట్టింది వాణ్ణి. ఫ్రెండ్స్ గా ఉంటూ అలా ఎప్పుడూ ఊహించుకోలేదంది. అయినా వాడు చేస్తున్న పన్నకీ, తిరిగే తిరుగుళ్ళకీ సపోర్ట్ చెయ్యనని గట్టిగా అరిచింది. వాడు ఏదాడు ఆ రోజు. కానీ తర్వాత నుండి శాడిస్ట్ లా విశాని ఇబ్బంది పెట్టడం మొదలుపెట్టాడు. చివరికి వాడి బాధ తట్టుకోలేక, విశా చదువు పాడవుతుందని, వాళ్ళ నాన్న మహా రిక్వెస్ట్ పెట్టుకొని మరీ తనని ఎర్త్ కి పంపాడు. అక్కడే తనూ, నువ్వా...” అని ఆపాడు రస్క్.

విశా ఇదంతా తనకి చెప్పకపోవడం కోపంగా ఉంది రిషీకి.

“తన గతం తవ్వు కోవడం ఇష్టం లేక చెప్పలేక పోయిందేమో.” అని సర్దిచెప్పుకున్నాడు.

“ఆ ధనా గాడి మీద అప్పుడు కాకపోతే, ఇప్పుడు కంప్లైట్ ఇవ్వచ్చు కదా పోలీసులకి?” అన్నాడు రిషీ పెద్దగా.

రస్క్ గాభరాగా అటూ, ఇటూ చూస్తూ “చిన్నగా బానూ, మనందర్నీ కుమ్మేస్తారు. వాడి జనాలు ఎక్కడైనా ఉండచ్చు.” అన్నాడు.

“ఆడేమన్నా పెద్ద ఫేమస్ పర్సనాలిటీనా ఇక్కడ?” అన్నాడు మల్లి.

“ఇన్ ఫేమస్ పర్సనాలిటీ! హైలీ డేంజరస్! విశా లేని ఈ మూడేళ్లలో, ధనా బాగా ఎదిగాడు. ఇల్లీగల్ మైనింగ్, మార్స్ లో రిజిస్టర్ కాని ప్లాట్స్ ని అమ్మేయడం, కొత్త కొత్త డ్రగ్స్ అమ్మడం, రెండు ప్లానెట్ల మధ్య స్మగ్లింగ్! ఇలా వాడి బిజినెస్ విపరీతంగా పెంచేశాడు. ఈ మధ్య ఎంతకీ తెగించాడంటే, ఒక ఆస్టరాయిడ్ మీద వాల్యూబుల్ డైమండ్ మైన్స్ ఉన్నాయని కనిపెట్టి దాని మీద ఇల్లీగల్ మైనింగ్ చేయిస్తున్నాడు. గవర్నమెంటూ, పోలీసులూ, సైంటిస్టులూ... ఇలా చాలా మందిని మానేజ్ చేస్తున్నాడు. ఇక్కడే కాదు భూమీద కాదు చాలా మంది పొలిటీషియన్స్ తో, స్టర్గర్లతో డీలింగున్నాయి వాడికి. వాడిచ్చే వాటాలు కళ్ళు తిరిగేలా ఉండటంతో, ఎవడూ వాణ్ణేమీ అనలేరూ, చెయ్యలేరూ.” గుక్క తిప్పుకోకుండా చెప్పాడు రస్క్.

ఇంత పెద్ద నెట్వర్క్ లో ఇరుక్కున్నామని ఊహించలేదు రిషీ. అతని మైండంతా బ్లాంక్ గా ఉంది.

“వీడేంటి రిషీ, అమెరికన్ ఇంటెలిజెన్సూ, ఇండియన్ మాఫియా కలగలిపిన హైటెక్ మార్స్ గూండా లా ఉన్నాడు.” అన్నాడు మల్లి మెల్లగా.

వాళ్ళు తేరుకునేంతలో విశా ఆ టేబుల్ దగ్గరికి వస్తోంది నడిచి. రిషీ పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి తనని కౌగిలించుకొని “ఆర్ యూ ఆల్ రైట్!” అన్నాడు ఆమె కళ్ళల్లోకి చూస్తూ. ఏడ్చినట్టు స్పష్టంగా తెలుస్తోందా మొహంలో.

“గట్టిగా బెదిరించాడు వాడీ పెళ్ళి చేస్కోవద్దని. ఎంత దూరమైనా వెళ్తానన్నాడు. నేను స్ట్రాంగ్ గానే చెప్పాను. ‘నాకు నువ్వు అప్పుడూ, ఇప్పుడూ, ఎప్పుడూ ఇష్టం లేదు నీ మీద.’ అని. కొంత సేపు సైలెంట్ గా బాధపడ్డాడు. చివరికి ‘ఈ పెళ్ళెలా అవుతుందో నేనూ చూస్తా!’ అని అరుస్తూ వెళ్ళి పోయాడు.” అంది.

ఆ సంఘటనతో బాగా షేకయ్యారు అందరూ. రిషీకి ఆ రాత్రంతా కొత్త అనుమానాలు రావడం స్టార్ట్ అయ్యాయి.

21

ఆ రోజు జరిగిన రెండు సంఘటనలూ ఇంట్లో ఎవరికీ చెప్పలేదు వాళ్ళు. ఓ రెండ్రోజుల పాటు ఇల్లు కదలకుండా ఉండిపోయారు. తన ఎర్త్ ఫ్రెండ్స్ నడిగి ఆ డబ్బులెలాగో సెటిల్ చేస్తానన్నాడు మల్లి.

తర్వాతో రోజు కీర్తి కొన్ని మ్యారేజ్ సరుకులు తెమ్మని బలవంతం చెయ్యడంతో ఇద్దరూ కొంత భయ పడుతూనే వెళ్ళారు బైటికి. మల్లి ఇంట్లోంచి మళ్ళీ బైటికి అడుగు పెట్టకుండా తన మీద ఒట్టేయించుకున్నాడు రిషీ. తనేసే ఒట్టు మీద పెద్ద నమ్మకం లేక, సీక్రెట్ గా మల్లి పాకెట్లో ఓ జీపీఎస్ ట్రాకర్ కూడా పడేశాడు!

విశా వాళ్ళ బుల్ల వెహికిల్ తెచ్చింది. కాలనీలో 'హిందూ టెంపుల్' వైపు బయల్దేరారద్దరూ. ఈ సారి దారిలో చాలా చిన్నా, పెద్దా రోబోట్స్ కనపడ్డాయి రిషీకి. అది 'వాటర్ జనరేషన్ జోన్' అంది విశా. తర్వాత దాదాపు ఒక మైల్ పొడవున్న ఒక నర్సరీ ముందు నుండి వెళ్ళారు. రకరకాల చెట్లూ, పళ్ళూ కనపడ్డాయి. సాయిల్ అవసరం లేని 'హైడ్రోపోనిక్ ప్లాంట్స్' అని ఎక్స్క్లెన్ చేసింది తను. ఎర్త్ మీద కన్నా చాలా ఎక్కువ టెక్నాలజీ, డిసిప్లినీ కనపడింది మార్స్ లో రిషీకి.

“ఎవరు చిన్న తప్పు చేసినా అందరూ రిస్కులో పడతారక్కడ, సో ఎక్కడికక్కడ సెన్సార్లు, అలారమ్మూ, కెమెరాలూ ఉంటాయి.” అంది.

చివరికి ఒక కాంపౌండ్ చేరుకున్నారద్దరూ. 'రెలిజియస్ జోన్' అని రాసుంది బయట. లోపల ఒక వైపుగా, చిన్న గుడి లోకి అడుగు పెట్టక చాలా ప్రశాంతంగా అనిపించింది రిషీకి. దణ్ణం పెట్టుకున్నారద్దరూ. రిషీ వాళ్ళమ్మ చెప్పిన లిస్ట్ చూట్టం మొదలుపెట్టాడు. అంతలో మెల్లగా ఆ గుడి పురోహితుడు లోపల్నుంచి బయటికొచ్చాడు. అరవైల్లో ఉంటుందతని వయసు. సన్నగా, పొడుగ్గా ఉన్నాడు తెల్ల కుర్తా, పైజమాలో.

“హలో విశా, మహా ఎలా ఉన్నాడు? చాలా రోజులైంది కలిసి మీ ఫ్యామిలీని.” అన్నాడాయన.

“ఆల్ ఫైన్, అంకుల్! మీట్ మై ఫియాన్సే రిషీ, రిషీ మీట్ మై డియర్ అంకుల్ నటేష్, ఇక్కడ పూజారిగా చేస్తున్నారు.” అంది నవ్వుతూ.

“నమస్తే అంకుల్! మా మ్యారేజ్ నెక్స్ట్ వీక్ ప్లాన్ చేశాం. ఈ లిస్ట్ కొంచెం చూస్తారా?” అన్నాడు లిస్ట్ చూపిస్తూ.

అది తీస్కొని పక్కన పెడుతూ “అది చూద్దాం కానీ, ముందు ఇది చెప్పు. మీ మ్యారేజ్ కి ముహూర్తం ఎక్కడ, ఎవరు పెట్టారు?” అన్నాడు నటేష్.

“అది భూమ్మీద మాకు తెలిసి జ్యోతిష్యుడు స్వలా అనీ...అక్కడే పెట్టాడు ఆయన. ఎందుకంకుల్?” అన్నాడు రిషీ.

“ఏం లేదు. భూమ్మీద ముహూర్తం ఎలా పెడతారో తెలుసా నీకు?” అన్నాడు సూటిగా.

తల అడ్డంగా ఊపారద్దరూ.

“చంద్రుణ్ణి చూసి అక్కడ తిథులూ, నెలలూ ప్లాన్ చేస్తారు. ఆ చంద్రుడి మూవ్ మెంట్ బట్టే ముహూర్తం కూడా ఉంటుంది.”

“ఓ ఓకే, ఇప్పుడేమన్నా ప్రాబ్లమా అలా చేస్తే?” అర్థంకాలేదు ఇద్దరికీ.

“అవును, ప్రాబ్లం ఉంది. ఇక్కడ, మార్స్ మీద ఆ ముహూర్తం పని చెయ్యదు.”

షాక్ తిన్నారద్దరూ ఆ మాటకి.

“అదేంటంకుల్!” అన్నాడు రిషీ.

“ఒక సారిట్రా, వచ్చి పైకి చూడు! అన్నాడు టెంపుల్ పక్కనున్న ఒక గ్లాస్ సీలింగు కిందికి తీస్కెల్తా.”

రిషీ కి ఎర్రగా మార్స్ ఆకాశం కనపడుతోంది. ఉన్నట్టుండి చంద్రుడి కన్నా డబుల్ సైజున్న గ్రహం ఒకటి ఆకాశంలో అలా వెళ్ళి పోతోంది.

“ఏంటది, ఆస్టరాయిడా? మార్స్ మీద పడబోతోందా? అందుకేనా మా ముహూర్తం వర్కౌటవ్వదన్నారు?” అన్నాడు కంగారుగా రిషీ.

“రిలాక్స్, అది ఆస్టరాయిడో, తోకచుక్కో కాదు. మూన్! మార్స్ ఉపగ్రహం ‘ఫోబోస్’ ” అన్నాడాయన.

“అదేం పేరు?” అన్నాడు రిషీ నచ్చనట్టు గా ఫేస్ పెట్టి.

“ఇప్పుడది ఇంపార్టెంట్ కాదు! ఎర్త్ తన చుట్టూ తను తిరగడానికి ఒక రోజు పడుతుంది. చంద్రుడు ఎర్త్ చుట్టూ తిరగడానికి షుమారు 30 రోజులు పడుతుంది. అంటే భూమ్మీద ఒక నెల అంటే, ఒక రోజు కన్నా ఎక్కువ. రైట్?” అడిగాడు నటేష్.

తలూపాడు రిషీ.

“ఇక్కడ మార్స్ కూడా తన చుట్టూ తను తిరగడానికి షుమారు భూమ్మీద లాగే 24 గంటలు పడుతుంది, కానీ ఆ ఫోబోస్ మార్స్ చుట్టూ తిరగడానికి 8 గంటలే పడుతుంది. అంటే మార్స్ నెల, మార్స్ రోజు కంటే తక్కువన్న మాట!” అన్నాడు అసహనంగా చేతులు పైకెత్తేస్తూ.

రిషీ పరిస్థితి దారుణంగా ఉంది. అర్థం అయ్యి అవ్వనట్టుగా ఉంది.

విశాకి ఇవన్నీ తెలుసు గానీ, దీనికి ముహూర్తానికీ సంబంధం ఏంటో అర్థం కాలేదు. అదే అడిగింది.

“ఆ అదే...అక్కడికే వస్తున్నా. భూమ్మీద నెల రోజులు చుట్టూ తిరిగే చంద్రుణ్ణి బేస్ చేసుకొని తయారుచేసిన పంచాంగం తో పెట్టిన ఈ ముహూర్తం, రోజుకి మూడు సార్లు చుట్టూ తిరిగేసే ఉపగ్రహం ఉన్న మార్స్ మీద ఉపయోగించలేం. ఇట్ డస్ నాట్ వర్క్ దట్ వే!” అన్నాడు తల విదిలిస్తూ.

“ఈ ముసలోడు మొదటికి మోసం తెచ్చేట్టున్నాడు.” అని గొణిగాడు విశాతో. తను కళ్ళురిమింది.

“ఏం చేద్దాం అంకుల్ ఐతే?” అంది.

“నేను మార్స్ పంచాంగం తయారు చేసే పనిలో ఉన్నాను, ఒక రెండేళ్లలో అయిపోవచ్చు వర్క్ అంతా. అప్పుడు పెట్టుకుందాం ముహూర్తం. వాట్ డూ యూ సే!” అన్నాడు.

“పాపం! అంకుల్ ఎక్కువ ఆలోచించి, చించి పిచ్చోడైపోయినట్టున్నాడు.” మళ్ళీ రిషీ గుసగుస.

ఇప్పుడు విశాకీ కోపమొచ్చింది ఆయన మీద.

“మీ దగ్గర పంచాంగం లేకపోతే, ఈ గుడిలో దేవుడికి పూజలూ, ఉత్సవాలూ ఎలా చేస్తున్నారు?” అడిగింది తేల్చుకుందామని.

ఆయన కొంత సేపు ఇబ్బంది పడి “యూ నో, నేను నాసాలో ఓ సైంటిస్టుగా వర్క్ చేసేవాడిని. నాకున్న నాలెడ్జ్ తో అప్పట్లో ఇక్కడున్న ఇండియన్స్ కి చిన్న చిన్న పూజలూ అవీ చేయించే వాణ్ణి. చివరికి మనోశ్శందరూ కలిసి ఏం తేల్చారంటే, నేను సైంటిస్ట్ గా చెయ్యక పోయినా పెద్ద నష్టం లేదు గానీ, పూజారిగా చెయ్యక పోతే హ్యూజ్ లాస్ అని చెప్పి, నన్ను బతిమాలి ఇక్కడ పడేశారు.” అన్నాడు బాధగా.

“అంతేకదంకుల్, పూజారులకి ఇప్పుడు హై డిమాండుంది ఎర్త్ మీద కూడా. ఆ జాబ్ కి వేకెన్సీస్ బాగా హై, అప్లికేషన్స్ బాగా లో మరి!” అన్నాడు రిషీ మధ్యలో దూరుతూ.

“ఇంతకీ మీరు నా ప్రశ్నకి రెస్పాన్స్ ఇవ్వలేదు?” అంది విశా చేతులు కట్టుకుంటూ.

“హుమ్...ప్రస్తుతం భూమ్మీద జరిగే టైం కే చేస్తున్నాను పూజలన్నీ, కానీ ఎందుకో అది కరెక్టునిపించలేదు.”

“ఇట్స్ ఓకే అంకుల్. ప్రస్తుతానికి మా పెళ్ళి కూడా భూమ్మీద టైంకే కానివ్వండి. మీ పంచాంగం వచ్చాక, మొట్టమొదటి ముహూర్తం మీరు మాకే పెట్టండి. మా పాపకో, బాబుకో మంచి ఫంక్షన్ చేద్దాం దాంతో. ఏమంటారు?” అంది విశా.

చాలా ఎక్సైటయిపోయిడు ఆ మాటలకి నటేష్. కళ్లలోంచి దాదాపు ఆనంద భాష్పాలొచ్చేంతగా!

ఆ సంతోషంలో వాళ్ళడిగిన సరుకులన్నీ టకటకా అరేంజ్ చేసేశాడాయన ఎక్కువ గొడవ పెట్టకుండా.

ప్రస్తుతానికీ ట్రబుల్ నుంచి తప్పించినందుకు, విశాకి చాటుగా థంబ్స్ చెప్పాడు రిషీ.

22

పెళ్ళి పనులు హడావిడిగా సాగుతున్నాయి మహా ఇంట్లో. నీలూ ఇంట్లో ఉండి సెల్ఫీలు తీసుకోవడం బోర్ కొడుతోందని కంప్లెంట్ చెయ్యడంతో, ఓ సారి రిషీ, నీలూ, విశా కలిసి ‘అల్లు పరాక్రమ్’ మూవీకెళ్ళొచ్చారు. జగదీశ్, సునందలకీ ఇంట్లో ఉండీ, ఉండీ చిరాగ్గా ఉంది. అది అబ్జర్వ్ చేసిన మహా ఓ రోజు రాత్రి అందరికీ ఓ గుడ్ న్యూస్ చెప్పాడు -

“రేపు సాయంత్రం అందరం ఓ ఫంక్షన్ కెల్తున్నాం. రెడీగా ఉండండి.” అని.

“ఎవరిదన్నా పెళ్లా...?”

“మీ రిటైర్మెంటా...?!”

“ఏదో పంచెల ఫంక్షనే మో...”

“నో, నో, మా యాన్యువల్ మార్స్ సెలబ్రేషన్...ప్రతి ఏడూ చేసుకుంటాం. మా మార్స్ ప్రెసిడెంట్ రాబర్ట్ మస్కే నన్ను పర్సనల్ గా పిలిచారు తప్పకుండా రమ్మని. బాగుంటుంది ఓ పండగలాగా.” అన్నాడు మహా, క్రౌడ్ ని కంట్రోల్ చేస్తూ.

“అదే వదినా...మనూళ్ళో ప్రతేడూ ఉరుసు పండగ జేస్తారు చూడూ...బైట దారంతా పిల్లలకి ఎక్స్-బాక్స్ లూ, ప్లేస్టేషన్లూ అమ్ముతుంటారూ, రోడ్లమీద పెట్టుకోని...అలాంటి పండగన్న మాట!” అన్నాడు మల్లి బాగా దగ్గరుండి చూసినట్టు.

అందరూ ఎర్రటి కళ్లతో నిప్పులు చిమ్మారతనిమీద.

తర్వాతి రోజు అందరూ కాన్ఫరెన్స్ కోసం ఆ కాలనీ సెంటర్ కి వెళ్ళారు. పెద్ద ‘ఎలోన్ మస్కే’ విగ్రహం ఉన్న సెంటరే అది. ఆ పెద్ద ఓపెన్ ఏరియాలో అప్పటికే కొన్ని వేల మంది పోగయ్యారు. మధ్యలో ఎత్తులో ఒక చిన్న స్టేజ్ ఉంది. చుట్టూ చాలా స్టాల్స్ కట్టున్నాయి. జనాల్లో చాలా మంది వాళ్ళు, వాళ్ళ దేశాల ట్రెడిషనల్ డ్రెస్సులో ఉన్నారు. దూరంగా ఒక గ్రూప్ చీరలూ, చూడీదార్లతో మెరిసిపోతోంది. సునందా వాళ్ళు చాలా ఎక్సైట్ అయ్యారు అటు వైపు వెళ్ళామని.

దారిలో జగదీశ్ “ఇండియన్స్ చాలా మందే ఉన్నారండీ ఇక్కడ!” అన్నాడు మహాతో.

“మనదే ఇప్పుడు టాప్ గ్రోయింగ్ కమ్యూనిటీ ఇక్కడ.” అన్నాడు మహా.

“ఇక్కడెంటి? ఎక్కడైనా మనదే టాప్ గ్రోయింగ్. అస్సలు తగ్గేదేలే.” అన్నాడు మల్లి తొడ కొడుతూ.

“అంతే కాదు, మన తెలుగు వాళ్ళు కూడా ఎక్కువే.” అన్నాడు మహా మల్లిని పట్టించుకోకుండా.

“అవునూ! రేయ్ రిషీ, ‘మార్సుని ముంచేస్తున్న మన తెలుగోళ్లు’ అనే ఎపిసోడ్ టీవీ లో ఎప్పుడూ చూడలేదే భూమీద నేను?” అన్నాడు మల్లి సందేహంగా.

“వేసే ఉంటారు. మీరా దరిద్రపు ‘నేరాలూ - ఘోరాలూ’ సీరియల్లో వెతక్కుడదు ఇలాంటివి.” అంది పిన్ని. అందరూ నవ్వారు.

లక్ష్మీగా సునందా వాళ్ళు కూడా శారీస్ లో ఉండటంతో ఆ ఇండియన్ గ్రూప్ లో ఈజీగా కలిసిపోయారు. మల్లి మెల్లగా తప్పించుకోని పుడ్లు దగ్గర చేరాడు. ఎక్కడా డింక్స్ కనబడలేదు తనకి. “అసలే ఇక్కడ జనాలు సగం గాల్లో తేలుతుంటారు. పుల్లుగా తాగితే పైకెగిరిపోతారని మందు ముట్టుకోని చావరేమో!” పళ్ళ మధ్యలో తిట్టుకున్నాడు. ఏదో ఒకటి దొరికింది లే అని పొటాటో ఫ్రైస్ లాంటివి తీసుకుని తింటున్నాడు.

“ఏంటంకుల్ మళ్ళీ ఏదన్నా ప్లాన్ లో ఉన్నారా?” అన్నాడు రస్కే వెనక నుండి నవ్వుతూ.

“నా బొంద ప్లాన్. ఆ రోజిచ్చిన షాక్ తో మళ్ళీ ఆ మాఫియా ముఠా కనపడకుండా అండర్ గ్రౌండ్ లో కెళ్ళి పోయా. మళ్ళీ ఇన్నాళ్ల తర్వాత బైటికి రావల్సివచ్చింది.” అన్నాడు అటూ ఇటూ చూస్తూ.

“డోంట్ వర్రీ, ఇక్కడికి రాదులే ఆ గ్యాంగ్. అయినా మీరు కాయిన్స్ కట్టేశారు గా. విశా చెప్పింది.”

మల్లి పుడ్లు మీద ఫోకస్ చేశాడు.

“ఎంటీ, ఇక్కడి పొటాటోస్ టేస్టీగా ఉన్నట్టున్నాయ్ మీకు?” అన్నాడు చిలిపిగా.

“ఏదో డిఫెరెంట్ గా ఉన్నాయి. ఇంత మంచి టేస్ట్ మాకు రాదు ఎర్త్ మీద.” అన్నాడు ఇంకో రెండు నోట్లతో వేసుకుంటూ.

“యా యా, తేడాగానే ఉంటాయి. హ్యూమన్ వేస్ట్ ని ఎరువుగా వేసి పండిస్తాం మరి.”

మల్లి నములుతున్న నోటిని ఆపి షాకింగ్ గా చూశాడు.

“అంటే...అంటే...ఇవి...” భయం భయంగా అడిగాడు.

“అవును బాత్ రూం లోంచి డైరెక్ట్ గా మన వేస్ట్ ని ఫిల్టర్ చేసి, పొటాటోలు పండించే ఫాం లోకి పంపిస్తారు. మంచి న్యూట్రియెంట్స్ ఉంటాయంట.” అన్నాడు భుజాలెగరేస్తూ.

మల్లి ఆ ప్లేట్ ని అక్కడే పడేసి, అరచుకుంటూ బాత్ రూం వైపు పరిగెత్తాడు.

జగదీశ్, సునందలు మిగతా ఇండియన్స్ తో మాట్లాడుతున్నారు. అందరూ ఆసక్తిగా వాళ్ళు చెప్పు భూమ్మీది విశేషాలు వింటున్నారు. దూరం నుండి మహా ఒక అరవై ఏళ్ళ పెద్దాయనతో వీళ్ళ వైపే వస్తున్నాడు. అమెరికన్ లా ఉన్నాడాయన. తెల్లటి సూట్ లో, తెల్లటి జుట్టుతో మెరిసిపోతున్నాడు. దగ్గరికొస్తూనే ఆయన జగదీశ్ కీ, సునందకీ షేక్ హ్యాండిచ్చాడు. పక్కనే ఉన్న రిషీ ని సగం హాగ్ చేసుకున్నాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చే నెలలో)

Post your comments